

Sentència

Prestacions del Fondo de Garantía Salarial (FOGASA). Article 33 de l'Estatut dels Treballadors i contracte a temps parcial.

Fondo de Garantía Salarial (FOGASA). Salari que supera el topall legal (reducció al topall) i jornada a temps parcial (reducció del topall en funció de la jornada?). Principi “pro rata temporis” vinculat al SMI versus principi “ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus” vinculat a l'article 33 de l'ET.

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Sala Social). Sentència núm. 1400/2016, de 2 de març.

Jutjat Social núm. 33 de Barcelona. Sentència núm. 349/2015, de 9 d'octubre.

El supòsit de fet és el següent:

Treballador (JCM) amb una antiguitat a l'empresa d'abril de 1984 i prestació de serveis a temps parcial (30 hores/setmana - 75% sobre la jornada completa) que percep un sou de 1.722,70 € bruts/mes incloses pagues extraordinàries.

L'empresa fou declarada en situació de concurs voluntari per Interlocutòria del Jutjat Mercantil núm. 8 de Barcelona de data 27/04/2011, i el 08/03/2013 es va acordar la seva liquidació, extingint-se la totalitat dels contractes de treball, entre ells el de JCM.

L'Administrador Concursal va emetre certificació en la què feia constar a JCM com a titular dels següents crèdits:

16.929,09 € en concepte de salaris i
13.359,26 € en concepte d'indemnització per l'extinció de la relació laboral.

Sol·licitades les prestacions al FOGASA, per resolució d'aquest organisme de 31/10/2014 se li reconeixien i abonaven les següents quantitats:

8.227,83 € en concepte de salaris i
4.508,40 € en concepte d'indemnització per l'extinció de la relació laboral.

Sabem que el FOGASA abona les prestacions amb uns topalls tant salarials com indemnitzatoris que, per a l'any 2014, eren els següents:

Any 2014:
Salario Mínimo Interprofesional (S.M.I.): 21,51 €
Doble S.M.I (amb pagues): 50,09 €
Límit anualitat: 18.282,85 €
Límit Salaris (120 dies): 6.010,80 €

Aplicant aquests límits o topalls al cas concret, corresponia:

Gabinet Jurídic

Rbla. Santa Mònica 10, 2n., 08002 Barcelona

Tlf. 93 304 68 50 - Fax: 93 304 68 36 - gabinetjuridic@catalunya.ugt.org

www.ugt.cat

Sou mensual brut amb pagues de JCM = 1.722,70 €

Sou dia brut amb pagues (1.722,70 x 12 : 365) = 56,64 €

Com que aquesta quantitat (56,64) supera l'anterior topall màxim (50,09), el mòdul salarial per calcular la prestació havia de ser el de 50,09 €/dia.

En el present procediment el FOGASA procedí a reduir aquest topall màxim de 50,09 €/dia, al considerar que aquest havia de ser proporcional a la jornada treballada. És a dir, aplica una segona reducció: sobre el 50,09 (topall) aplica el 75% (jornada), resultant com a mòdul salarial per al càlcul de la prestació el de 37,57 €/dia (i no el de 50,09 €/dia).

La demanda, per tant, pretenia el reconeixement del 100% (i no del 75% reconegut pel FOGASA) del mòdul salarial "ja topat" per calcular així la prestació.

Per contra el FOGASA oposava que el seu criteri era més congruent amb la jurisprudència comunitària i part de la interna que, vinculada al salari mínim interprofessional (SMI), havia vingut validant l'aplicació del principi "pro rata temporis". Així, es mantenia per l'òrgan públic que les normes reguladores del SMI indiquen expressament que la suma fixada cada any com salari s'entén referit a la jornada realment efectuada i, per tant, si es realitzés una jornada inferior, s'hauria de percebre a prorrata o en proporció al temps efectivament treballat.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, partint de la base de què la controvèrsia s'ha d'enfocar, no a partir dels Reals Decrets reguladors del SMI, sinó a partir del contingut i finalitat de l'article 33 de l'Estatut dels Treballadors, acaba estimant la demanda en aplicació al cas del principi "ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus" (on la llei no distingeix, no hem de distingir nosaltres). Estima, per tant, l'abonament de les diferències en la prestació entre els mòduls de càlcul de 50,09 €/dia (reclamats pel treballador) i els 37,57 €/dia (reconeguts originàriament pel FOGASA). La resolució judicial ho motiva així: L'article 33 de l'ET estableix la responsabilitat de pagament del FOGASA respecte dels sous pendents i de les indemnitzacions en casos d'insolvència empresarial, aplicant-se en quant a l'import del sou base de càlcul el doble (abans triple) del SMI, incloent la part proporcional de dues pagues extraordinàries, i no contemplat-se en el precepte ninguna altra reducció quantitativa respecte de les quantitats pendents de pagament, de manera que al no especificar-se a l'esmentat article 33 previsió específica alguna per als contractes a temps parcial, ni reduccions addicionals per percentatges de jornada, és d'aplicació la màxima "ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus".

Patrick O'Callaghan Rodríguez (Advocat del Gabinet Jurídic de la UGT)

* * * * *